

Lodě

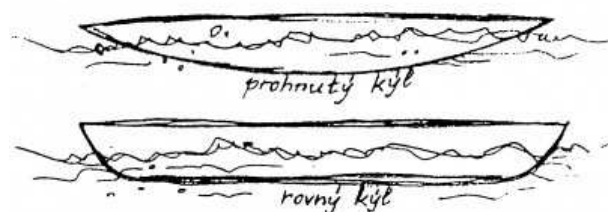
Lodě jsou to, co z nás dělá vodáky. Kdybychom je neměli, museli bysme jezdit jenom na loďácích a to není žádná sranda. Já to zkoušel.

Obecně lze lodě rozdělit na pevné a nafukovací.

Pevné lodě jsou ty, které drží tvar sami od sebe. Ten tvar lodí je vůbec zajímavá věc. Asi jste si již všimli, že některé lodě jsou kratší a baňaté a jiné hubené a dlouhé, některé mají kulaté dno, jiné ploché. U všech lodí, pramice, kajaku či kánoe, můžeme hodnotit tři základní vlastnosti: rychlost, obratnost a stabilitu (sklon k převrácení). Požadovaným vlastnostem pak

odpovídá příčný profil dna lodi. Lodě s obdélníkovým příčným profilem, tedy s plochým dnem (třeba pramice) jsou stabilní, ale hůř se ovládají. Lodě s U-profilem tedy se dnem kulatým (třeba vydry) se ovládají dobře, protože jejich tvar vychází z tvaru slalomových lodí, ale s tou stabilitou už je to horší (což si jistě každý z vás už vyzkoušel). Lodě s V-profilem jsou určeny speciálně pro rychlost a používají se na sjezdových lodích. Kromě příčného profilu je ve hře taky podélný profil, tedy tvar kýlu lodí.

Lodě s rovným kýlem lépe drží směr, lodě s kýlem prohnutým jsou obratnější. No a poslední věc je ta už na začátku zmiňovaná délka a šířka lodí. Čím je loď delší a užší, tím je rychlejší, lépe drží směr, ale hůř se ovládá a je nestabilní. Kratší a baňatější lodě jsou obratnější, stabilnější, ale pomalejší.

Výsledný tvar té které lodi je potom kompromisem mezi jednotlivými uvedenými příklady. O pramicích, kánoích a kajacích příště.

Ted' k těm **nafukovacím lodím**. Jsou to takové lodě, které svůj konečný tvar získají až poté, co je nafouknete předepsaným množstvím vzduchu. Vyrábí se v širokém rozmezí typů, od kajaku pro jednoho až po osmi i vícemístné rafty s možností pohonu motorem. Na českých řekách se nejčastěji můžete setkat s nafukovacími „deblovkami“ jako je Pálava (vlevo), Rio atd. a potom s rafty, například Colorádo (vpravo) a nebo Pulsar (dole).

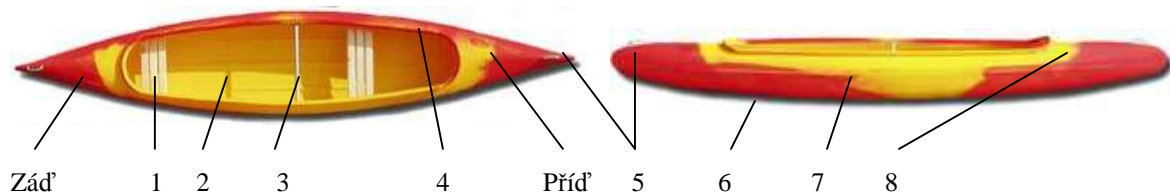

Největší výhodou nafukovacích lodí je, že vyfouknuté a sbalené zabírají poměrně malý prostor, takže i raft pro šest lidí se vejde do kufru auta a takovou pálavu

si můžete dát do batohu a cestovat s ní třeba okolo světa (je třeba podotknout, že do toho batohu se vám toho potom už moc nevejde). Největší nevýhodou je právě zase to věčné nafukování a vyfukování.

Všechny lodě mají určité části stejné a nějak se jim říká. Ukážeme si na příkladu kánoe, jak se to nejdůležitější jmenuje a kde to vlastně najdeme.

1. lavička, sedačka – vzadu pro kotrčníka (zadáka) ve předu pro háčka
2. kýl – výztuha na zpevnění dna
3. šprajc – vymežovací příčka, která zpevňuje borty a je možné za ni přivázat třeba loďák
4. límec – otvor lodi upravený tak, aby bylo možné na něj nasadit šprajdu
5. očko, úchyt – pro přenášení a uchycení lodi
6. dno
7. bort (bok lodi) – pravý a levý
8. paluba

Ve špičkách, jak na přídi tak na zádi bývají lodě vybaveny vzduchovými komorami, nebo vaky. Ty slouží k tomu, aby loď v případě naplnění vodou lépe plavala. Vhodný je třeba i obyčejný nafukovací balón.

Na lodích také často najdeme nějakou šňůru pro přivázání ke břehu, nebo přetahování (koníčkování) přes jez. Tato šňůra však musí být v každém případě smotána a uložena třeba v kapse u vesty nebo v loďáku. Šikovní je opatřit ji karabinkami. V žádném případě nesmí být nastálo přivázaná k očku a pohozená volně uvnitř lodi.

Lodě pro turistiku a divokou vodu se dnes vyrábí především z plastu, případně z laminátu (turistické). Dříve byly všechny lodě z laminátu. To je skelná tkanina spojená a vytvrzená epoxidovou nebo polyesterovou pryskyřicí. Takovou laminátovou loď si můžete vyrobit i sami. Je to spousta práce se smradlavějma a lepivejma hnusama a také musíte mít odpovídající kopyto, tedy jakousi formu, který tou tkaninou a pryskyřicí oplácáte a necháte ztuhnout. Tyhle kopita se dřív dědila z generace na generaci. Byl to takovej malej poklad, Bůh ví kde je jim konec. Laminátovou deblovku se dnes určitě vyplatí spíš koupit, než dělat. Cena za novou loď příliš nepřesahuje cenu za materiál. Navíc pokud s laminováním nemáte zkušenosti, je výsledek značně nejistý. Nicméně takový pramice jako máme v Loděnici se nikde koupit nedají a flotila se pomalu rozpadá, takže nás určitě v budoucnu čeká stavba pramice. Už z toho mám noční můry.

Plastové lodě jsou v podstatě nerozbitné, což se o laminátových rozhodně říct nedá, ty se spravovaly skoro po každém kontaktu s kamenem. Zaklínění, nebo utopení laminátky znamenalo často její úplný konec. Člověk si hodně rozmyslel jestli něco pojede, nebo ne. No bylo to i k něčemu dobrý. Plasták dneska opravdu vydrží všechno, jenže ty naše tělesný schránky jsou pořád stejně křehký.

Na závěr už jen obvyklé upozornění. Chovejte se k lodím ohleduplně, zejména k těm laminátovým. Ještě nám budou muset nějaký čas vydržet. Nový plasták stojí okolo 20 000 korun. My kupujeme do oddílu jeté z půjčoven tak za 10-12 000,-. Stejně je to hodně peněz.